

ning og ogsaa paa Grund af den direkte eller indirekte Virkning af den Toldreform, som man forelægger, og at man derigjennem vil have Veilighed til at komme til Nedsættelser af andre Skatter, thi jeg vil være saa villig som Nogen til at indrømme, at Told- og Skibsafgifterne ikke ere de eneste Skatter, som trænge til Nedsættelser. (Uro.)

Formanden (Krabbe): Der er for megen Uro i Salen.

Ordføreren (Tauber): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) kom et Par Gange under sit Foredrag ind paa, hvad der kunde bruges til Agitation; jeg skal, naar det ærede Medlem fortæller det, være tilbøielig til at tro det, thi jeg kjender ikke nogen Mand, som er mere inde i det Spørgsmaal end han.

Suel: Den ærede Ordfører (Tauber) udtalte sig om mit Vædringsforslag om Nedsættelse af Suffertolden, dels i Almindelighed og dels særlig med Hensyn til Redaktionen af Vædringsforslaget. Hvad Suffertoldens Nedsættelse i Almindelighed angaar, anførte det ærede Medlem ikke nogen Grund. Jeg skal nævne to Grunde, som absolut tale for Nedsættelsen af Suffertolden, den ene er, at det er uønskeligt, at dette eminente Næringsmiddel bliver udbredt saa meget som muligt i Befolkningen, den anden er, at Sufferpriserne ere stadig stigende; i de sidste 10—20 Aar ere de gaaede ned med omtrent 25 pCt.; som Følge deraf er en Told af 10 à 20 Ore pr. Pund absolut for høi i Forhold til Varens Værdi. Hvad Redaktionen af Vædringsforslaget angaar, havde den ærede Ordfører den Anse at gjøre, paa den ene Side at det tog Hensyn til Beskyttelsen af de bestaaende Fabrikker, og paa den anden Side, at Tallene ikke vare brudne. Hvad det Første angaar, anser jeg det for en Fordel, at Toldbeskyttelsen bibeholdes, som den nu er for Sufferfabrikerne, og hvad det Andet angaar, ser jeg ingen Nødvendighed for, at Tallene ere brudne i dette Forhold. Der er kun fistale Hensyn at tage, og de ere fuldt iagttagne; men skulde det være nogen væsentlig Anse at gjøre, skulde jeg gjerne henvende mig til saghyndige Mænd, ogsaa til den ærede Ordfører, inden 3die Behandling, ifald der var nogen Udsigt til, at dette Toldlovsforslag overhovedet kunde naae at blive ført igjennem. Jeg forstaaer iøvrigt ikke, hvorfor man skal holde lange theoretiske Taler i denne Sag, da det jo dog er givet, at den ikke vil blive ført igjennem. Jeg har kun endnu en

enkelt Bemærkning at gjøre til den ærede Ordfører. Han bebrejdede mig, at jeg sagde, at Flertallet ikke havde sagt sit sidste Ord i Betænkningen ved at sætte den Difference, der ikke skal dækkes, til 3½ Mill. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde ikke Ret til at tale paa Flertallets Vegne. Sintet er visjere; jeg har ikke den Ære. Men jeg skal sige, at den ærede Ordfører, som har skrevet Betænkningen, selv er Skyld i, at jeg maatte komme til det Resultat, at det ikke var Meningen at blive staaende herved, thi den Maade, hvorpaa man har udtalt sig om et Mæglingsforslag, der skulde være Grundlag for videre Forhandling, maatte absolut give mig og Flere med mig den Anstuelje, at man var villig til at gaa videre; jeg tror ogsaa, at det har været Meningen, thi da den ærede Ordfører kom til dette Punkt, fastholdt han ikke den Tanke, at Flertallet ikke vilde vige fra de 3½ Mill., men sprang over i en anden Tankegang, der gik ud paa, at under dette Ministerium fik vi ingen Toldlov; det er to forskjellige Ting; det kunde give Anledning til forskjellige Betragtninger, hvis vi ikke vare paa et saa fremrykket Stadium af Forhandlingerne. Der var ogsaa en stor Fristelse for mig til at indlade mig nærmere paa det sidste Foredrag af den høitærede Finantsminister. Der var mange interessante Ting i dette Foredrag, som det vel kunde være værd at behjæ lidt nærmere baade i konstitutionel og i anden Henseende, men jeg skal afholde mig deraf. Jeg skal kun notere en Bemærkning, som sluttede sig til Noget, jeg havde den Ære at fremføre igaar. Det staaer, idetmindste for mig, som om den høitærede Finantsminister lige paa eengang lod Ulfstatloven falde, ved den Maade, hvorpaa han argumenterede for, at der var en indre Forbindelse mellem Toldloven og Brændevinsbestatningsloven. Han omtalte slet ikke Ulfet, men lod det falde, og det bestyrker mig i, at jeg igaar havde Ret, naar jeg sagde, at den høitærede Minister i Virkeligheden selv havde opgivet Troen paa en Ulfstat i den Skikkelse, hvori den foreligger for os.

Gad: Jeg skal ogsaa kun tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger, men disse kan jeg dog ikke frasælde, da det paa Grund af det, som er blevet udtalt saa skarpt ligeoverfor Mindretallet, maa synes nødvendigt for mig at sige et Par Ord, idet jeg imidlertid efter Tidspunktet nærmest skal holde mig til rent faktiskke Ting. Jeg skal lade alle de haarde Udtryk, som ere komne frem, ligge; de røre ikke mig, og det er min fuldstændige